Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) op 29 maart 2022 — Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Zaak C-222/22)

(2022/C 244/23)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Andere deelnemer aan de procedure: JF

Prejudiciële vraag

Moet artikel 5, lid 3, van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) ([1]) aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een regeling van een lidstaat, volgens welke een vreemdeling die een herhaalde aanvraag indient, normaliter niet de asielstatus wordt verleend indien het risico van vervolging gegrond is op omstandigheden die de vreemdeling zelf heeft veroorzaakt nadat hij zijn staat van herkomst heeft verlaten, tenzij het gaat om in Oostenrijk toegestane activiteiten waarvan is vastgesteld dat deze de uitdrukking en de voortzetting vormen van een overtuiging die de betrokkene reeds in de staat van herkomst aanhing?

([1]) PB 2011, L 337, blz. 9.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Törvényszék (Hongarije) op 6 april 2022 — NQ / Mara-Tóni Bt.

(Zaak C-244/22)

(2022/C 244/24)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Fővárosi Törvényszék

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: NQ

Verwerende partijen: Mara-Tóni Bt.

In het geding geroepen partijen: Foudre Kft., Tasavill Bt.

Prejudiciële vragen

1) Valt een onderneming die zonder overheidsvergunning werknemers in dienst heeft die in werkelijkheid, als gedetacheerden, voor een opdrachtgever van deze onderneming werken, binnen de werkingssfeer van artikel 3, lid 1, onder b), van richtlijn 2008/104/EG ([1])?

2) Vallen werknemers die in dienst zijn van een onderneming die hen in het kader van een onderaannemingsovereenkomst voor de uitvoering van werken uitleent aan een andere onderneming, waarbij de onderneming die deze werknemers in dienst heeft hen voorziet van de voor het verrichten van de arbeid noodzakelijke materialen, gereedschappen en instructies, binnen de werkingssfeer van artikel 3, lid 1, onder c), van richtlijn [2008/104]?

3) Indien verzoeker en de elektromonteurs op grond van het voorgaande als uitzendkrachten moeten worden beschouwd, kunnen zij dan worden geacht, als specifieke groep van werknemers, een economische eenheid te vormen die een ononderbroken economische activiteit uitoefent voor verschillende ondernemingen die tot dezelfde groep personen behoren, zelfs indien deze ondernemingen niet over een overheidsvergunning beschikken om legaal de activiteit van het tijdelijk uitlenen of inlenen van uitzendkrachten uit te oefenen, ook rekening houdend met het feit dat er in het geval van het uitlenen van arbeidskrachten in principe geen sprake is van het ter beschikking stellen van activa?

4) Indien deze werknemers, als specifieke groep van werknemers, als een economische eenheid worden beschouwd, vallen zij dan binnen de werkingssfeer van artikel 1, lid 1, van richtlijn 2001/23/EG [2], ondanks het feit dat zij uitzendkrachten zijn?

---

[1] Richtlijn 2008/104/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende uitzendarbeid (PB 2008, L 327, blz. 9).

[2] Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen (PB 2001, L 82, blz. 16).

Hogere voorziening ingesteld op 18 april 2022 door QI, QJ, QL, QM, QN, QP, QQ, QT, QU, QW, QX tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 9 februari 2022 in zaak T-868/16, QI e.a. / Commissie en ECB

(Zaak C-262/22 P)

(2022/C 244/25)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: QI, QJ, QL, QM, QN, QP, QQ, QT, QU, QW, QX (vertegenwoordigers: S. Pappas, A. Pappas, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Europese Centrale Bank, Raad van de Europese Unie, Europese Raad, QK, QO, QR, QS, QV

Conclusies

— het bestreden arrest vernietigen;

— de zaak terugverwijzen naar het Gerecht;

— de verwerende partijen verwijzen in hun eigen kosten en in de kosten van rekwiranten in de onderhavige procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Met de onderhavige hogere voorziening verzoeken rekwiranten het Hof van Justitie om het bestreden arrest te herzien en te vernietigen op grond van twee middelen:

In de eerste plaats heeft het Gerecht het derde tot staving van het beroep aangevoerde middel van onwettigheid, ontleend aan een voldoende gekwalificeerde schending van het door artikel 17, lid 1, van het Handvest gewaarborgde eigendomsrecht, ontoereikend onderzocht. Dit ontoereikende onderzoek heeft geleid tot een onjuiste toepassing en schending van het eigendomsrecht van rekwiranten.

In de tweede plaats heeft het Gerecht het evenredigheidsbeginsel geschonden.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Upravni sud u Zagrebu (Kroatië) op 22 april 2022 — ANTERA/Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga

(Zaak C-278/22)

(2022/C 244/26)

Procestaal: Kroatisch

Verwijzende rechter

Upravni sud u Zagrebu